

Мария Илиева

Защитена

Със стръкче момина сълза
ме погали по гърдите.
Настръхнаха...
Като в пролет птица,
достигнала предела на небето,
без сили
кацнах върху теб.
И ти гнездо
в шепите си сви.
Останах там...
На топло.
Защитена.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10155>]